

OVO JE SVJEDOČANSTVO JEDNOG DRAGOG,

MLADOG, BRATA U VJERI KOJI JE BOŽJI

ZNAK U SVOJEM ŽIVOTU, BOŽJE UPLITANJE

U NJEGOV ŽIVOT, SHVATIO I ŠIROKIH

RUKU I OTVORENOG, "ZAKRPA NOG" SRCA,

PRIHVATIO SLAVEĆI GOSPODINA BOGA NA

SVE NAČINE I KAO PRAVI BOŽJI SVJEDOK

ŽELI U NASTAVKU SVOJEG ŽIVOTA TO

SVJEDOČITI DRUGIMA.

DA JE BOG TU I DA NAS BESKRAJNO VOLI.

EVO NJEGOVOG SVJEDOČANSTVA.

Ja sam Ante Živković , rođen sam 10.05.1993 godine . Živim u malom selu Retkovcima pokraj grada Vinkovaca .

Od djetinjstva me roditelji podučavaju i govore o vjeri . Završio sam Osnovnu školu i krenuo u srednju školu u Vinkovcima . Postupno sam ulazio u društvo koje nema nikakve veze s vjerom „BOGOM „ .

Svaki novi školski dan sam se sve više prepuštao društvu , sada mogu reći, (vražjim) klopka , padao u razna iskušenja , činio razne nepodopštine, grijesio i sve dublje tonuo i sve se više topio.

Počeo sam jako psovati , intenzivna svađa s roditeljima , sestrama , sukobi i fizički obračuni s kolegama iz škole .Drugi učenici i ljudi u gradu počeli su me se bojati . A ja sam samo tražio razlog za agresiju , sukob .

Već tada povremeno sam osjećao veliki umor, vrtoglavicu i stisak u prsima , ali smatrao sam to nevažnim i dalje nastavio provoditi se s prijateljima .

Uz to druženje s njima osjećao sam se nekako jači , smatrao sam da mi nitko ništa ne može , uvijek sam bio spreman za razne gluposti koje su škodile drugima .

Sve je to redom počelo dolaziti na naplatu , pao sam školsku godinu , počeli su problemi s roditeljima , sramotio sam obitelj, roditelje , ali meni je to bilo sve onako- OK , nema veze, bilo pa prošlo . Nije me to „ diralo“.

Problemi s zdravljem su me sve više stiskali i tlačili. Odlučio sam to reci roditeljima , počeo

sam mjeriti tlak , i time sam saznao da uz sve druge tegobe imam jako povišen tlak , to me jako uplašilo.

DB (doktor kojeg ne imenujem punim imenom i prezimenom jer ga nisam pitao za dozvolu) koji je bio u timu koji operirao našeg Nadbiskupa gospodina Marina Srkića , poznati je kardiolog na ovim prostorima i u svijetu , a u tome svemu je i liječnik moga oca. DB sa još jednim također priznatim stručnjakom iz kardiologije MK u Vinkovcima ambulantno primaju pacijente .

Otkada je moj otac počeo odlaziti njemu njegovo zdravstveno stanje se popravilo , sve manje je imao povišen tlak , vrtoglavice .

Po razgovoru s roditeljima otišao sam i ja kod njih na pregled , misleći da će i meni dati tablete s kojima će mi normalizirati tlak i to je to , idemo dalje po starom.

Kada sam došao ordinaciju uhvati me jaki nemir , imao sam neki nekakav „loš predosjećaj „.

Jedan od doktora (MK) mi je snimao srce , ja sam u tim trenucima pratio njegov pogled , koji je sve oštrije i začuđeno gledao ekran . Uslijedila je jako duga tišina, ili se meni činilo,- trajalo je vječnost – znao sam nešto nije u redu .

Nakon par trenutaka pitao me dali se često umaram , bavim li se sportom , radim li teško, što me je začudilo i naravno ja sam mu odgovorio .

I dalje sam gledao monitor na kojem je bilo prikazano moje srce , ali naravno ništa nisam kužio osim da sam i sam mogao vidjeti srce i neke rupe za koju sam mislio da je to normalno , da je završio i da su to rutinska pitanja. (Sada znam da sam se samo tome nadao).

Dok sam to vrtio u glavi čuo sam pitanje gdje mi je tata , što me je najviše uplašilo .Pozvao je drugog doktora DB koji je došao sa još jednom liječnicom. Dugo su gledali u monitor i samo rekli. „To je to „

Došli smo u ordinaciju gdje mi doktor DB počeo pričati o nalazu i rekao da morat ćemo te operirati imaš rupu na srcu promjera 2,5 cm .

Uh koji šok , nisam mogao vjerovati , cijeli život mi se okrenuo , svaki trenutak , i samo sam u sebi rekao Kriste sve u tvoje ruke .,nakon ponovljenog snimanja i pregleda potvrđen je prvi nalaz te mi je objašnjeno kako je takav zahvat danas gotovo rutinski i da ću moći normalno živjeti.....ugradit će mi neki „kišobran“ i sve će biti dobro , i tu sam se malo smirio .

Tokom daljnjeg razgovora doktor me preporučuje u bolnicu Magdalena koja se nalazi u Krapinskim toplicama kod njegovog kolege koji se bavi takvim operacijama a specijalnost mu je začepljivanjem rupa na srcu dr. Š.

Od tog trenutka sam se onako u podsvijesti okrenuo Bogu , al naravno misleći Bože zašto baš ja . U mojoj obitelji počele su još veće molitve , moja baka i još osam žena su molile deveticu, krunice Otac molitve sv.Riti i blaženom ali i Papi Ivanu Pavlu II . Pogotovo blaženom Papi a molitve sv. Riti je „prilagodio „ Blaženom Ivanu Pavlu II.

Ali ja sam i prije toga imao tj molio sv. Antunu i Papi Ivanu pavlu II . Prema našem pokojnom Papi oduvijek sam imao ono super mišljenje , nekako njegov pogled kada ga gledam na tv-u bio je onako smiren , ulijevao u meni mir i snagu za dalje .

Došlo je vrijeme da krenem u bolnicu u Krapinu . Dolazim s roditeljima tamo u hodnik , pitam za doktora, kaže žena na prijemu malo će kasniti , al strpi te se . Naravno pun hodnik ljudi , Čekamo doktora i vidim da dolazi neki čovjek za kojeg bi rekao da je siromah , narkoman , probisvijet . Taj čovjek prolazi kroz masu ljudi i dolazi do mene i pruža mi ruku , ha i govori mi znači ti si taj Ante s rupom , ha jako me začudilo jer on mene uopće nije poznavao , niti znao kako izgledam jednostavno sam ostao u šoku , odmah sam shvatio da se MOJ BOG umiješao u to sve što me jako razveselilo .

I dolazim ja kod njega u ordinaciju , sve po dogovoru slijedi me snimanje srca kroz jednjak .

Sve to počelo , ja ulaskom u tu prostoriju kažem „ajmo Bože ti i ja to riješiti „ , a u to vrijeme moji roditelji su u hodniku i čekaju, kasnije saznajem da su se odvojili , i svako bez dogovora moli ali mole istu molitvu, molitvu DUHU SVETOM .

Snimanje traje a doktor onako začuđen gleda u računalo, monitor i priča sam sebi nešto, ne mogu razumjeti iako se trudim . Završilo sve uzima doktor papire nalaze koje sam donio , čita , čujem ja izgovara čitajući „ rupa od 2,5 cm „, al i dalje on nešto priča samo ja ne kužim i dolazi do mene i kaže Ante ti nemaš rupu , tj vidi se da je bila ali rupa je zarasla i vidi se friški dio srca ., na tom djelu tanka opna kao da je zalijepljena .

Istog trenutka me obuhvatio veliki mir , odmah sam znao da me je Bog po zagovoru Ivana Pavla II izliječio, izlazim ja iz ordinacije i krećem prema svojim roditeljima i imam osjećaj kao da oni već znaju da rupa ne postoji da sam ozdravio , ja to njima govorim , oni i dalje onako smireno gledaju u mene a ja se naravno smijem .

Odlazimo svi zajedno kod doktora Š , i on ponovi istu priču i roditeljima , nema rupe i gotovo .

Ali za svaki slučaj i s obzirom na nalaze koje sam donio sa sobom on će mene poslati u Sestre Milosrdnice u Zagreb na ubrizgavanje neke bolje u krv da se na snimanju točno vidi gdje prolazi krv . Naravno i ti nalazi pokažu da krv normalan protok ima i da se ne izljeva iz srca , ja naravno odmah Hvala ti Bože dao si mi novi život .

Na putu kući moj otac zove doktora DB koji mi je uz doktora MK otkrio rupu , i govori mu kako rupe više nema , al naravno on nije vjerovao u to i pozvao me da dođem u Novi Sad, on će naručiti najmoderniji stroj iz da me ponovno pregleda s tim .Jednostavno kaže da ne vjeruje da rupe nema i da je to neka greška.

Ja i moji roditelji smo znali da je to Bog riješio , da rupe više nema da sam Hvala bogu zdrav , al eto idemo radi njih tamo na pregled , tako smo se mi uputili i došli , počeo me snimati i čovjek jako začuđen , ljut , i govori kao nije nikada u životu pogriješio i da rupa mora biti , odjednom snimanje gotovo , okrene se meni i sklopljenih ruku u čudu mi govori „ Bože.....Ante ne moraš na operaciju , rupe nema „ , a joj Bože hvala ti , svi sretni , od tog dana mi se život okrenuo , prema Bogu mom , i mom stalnom pratiocu Papi Ivanu Pavli II , i ovo ozdravljenje imam osjećaj da je po njegovom zagovoru kod Boga .

Shvatio sam koliko je Bog dobar i koliko mi znači u život , Slava KRISTU.

Nakon par dana odlazim kod svog obiteljskog liječnika dr. OK koji i dalje ne vjeruje da su ti stručnjaci pogriješili . Čak savjetuje da me roditelji vode dalje , jer „oni ne mogu pogriješiti“ pogotovo sa takvim strojem instrumentom.

Jedne večeri kod nas u goste dolazi jedna predivna osoba Ivana , koja me poziva na jednodnevnu duhovnu obnovu , više molitva prvog petka u mjesecu koju vodi poznati laik JL u Slavonski Brod , u toj crkvi , crkvi Svete Obitelji djeluje molitvena zajednica koja se zoveNOVO SRCE , odmah me razveselilo jao Bože hvala ti , toliko si velik .

I sve se mi dogovorili idemo na seminar, inače takvi seminari budu svakog prvog petka u mjesecu , dogovor pao idemo Ivana , njena prijateljica, moj otac i ja .

Taj dan kada smo trebali krenuti naravno vrag ne da slaviti Boga i „radi“ , mom ocu se ne da , glava ga boli , al uspio sam uz molitvu Bogu i upornost odlučio i on ide s nama . Dolazimo tamo , ja osobno nikada tog čovjeka nisam vidio , na ulasku u crkvu ja se sudarim s nekim čovjekom , i nas dvojica se pogledali na sekundu , oči u oči . i sve to okej mi sjeli , i ta divna osoba ivana mene pita pa Ante dali znaš s kim si se sudario , a ja ono nemam blage veze , ona meni kaže da je to JL koji će voditi večerašnju molitvu , jao Bože kud sam njega udario sam sebe pitam , al rekoh nema veze sve to Božja volja .

Seminar započeo , molitva sve to super hvala dragom Bogu , pri samom kraju molitve dolaze svjedočanstva .

JL predvoditelj molitve proziva osobe koje su ozdravile , i među njima, govori nalaze se 2 muške osobe koje su ozdravile od bolesti srca , naravno ja se u tome nisam našao , svjedočanstva prolaze i on opet ponavlja „među nam je jedan dečko kojega je Isus ozdravio od urođene mane srca točnije rupe na srcu, pa bio bi red da dođe .

Uf ja se odmah naježio , ne zbog toga što moram svjedočiti , nego nemam pojma što da kažem , al idem ja to provjeriti i okrenem se prema Ivani misleći ono da će mi reci ajde Ante sjedi nisi ti , ha al ona meni Ante prozvan si , a ja u paniku jao mili Bože što da kažem , i ja se ustao i krečem prema oltaru , svi me ono gledaju s osmjehom , i put do oltara moram otići iz crkve na stepenice gdje nikog nema , a niti me itko vidi , i na tim stepenicama čujem ja kako JL govori „evo ga dolazi „ a nikako me nije mogao vidjeti , kada sam ja sjedio na koru u mraku , odmah sam znao Bog je kraj mene , nema brige idem , ja sam došao do oltara i poslije toga se uopće ne sjećam što sam rekao , rado bih podijelio s vama al ne sjećam , kada sam došao na kor samo sam pitao dali sam dobro rekao , svi kažu kratko al dovolj no , super , ajde reko , hvala Bogu , i u tome dolazi kraj seminara , kada sam izlazio van , ljudi me gledaju , smiju se , grle me , plaču a ja ono Ante u centru pažnje si , al ne samo ti „nas dvojica „ Bog i ja „ hvala Bože .

I opet se mi dogovorili idemo na sljedeći prvi petak u istu crkvu , molitvu predvodi isti čovjek tj gosp. JL , seminar počeo , u molitvi , govori kome je što Dragi Isus pomogao , ozdravio , ja naravno opet na koru , i tokom molitve obuzme me neka nježnost , radost , toplina , kao da je neko stavio u mene , i nakon par trenutaka kaže , „dečku na koru , kojemu je Isus začepio rupu na srcu , sada mu Isus daje svoje , potpuno novo i čisto srce , jao Bože moj koje miline . tako sam sretan . Od tog dana svaki trenutak sam s Bogom , moj cijeli život se promijenio , život je prekrasan ALI UZ BOGA .

Hvala ti Kriste na svemu . velik si ...amen .A Hvala i tebi blaženi Ivane Pavle II na tvom zagovoru kod Isusa.

Ako nekomu mogu pomoći u Kristu neka se slobodno javi, :mail – antezivko@net.hr